

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1892.

(Zawiera Nr. 34—39.)

34.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 23. września 1891,

o dodatkowym wcieleniu gminy Schönau do 7 klasy taryfy czynszów wojskowych (Dz. u. p. Nr. 225 z r. 1890).

Dodatkowo do obwieszczenia z dnia 14. grudnia 1890 (Dz. u. p. Nr. 225) zalicza się w porozumieniu z wspólnym ministerstwem wojny gminę Schönau w Dolnej Austrii do siódmej klasy taryfy czynszów za kwatunki wojskowe obowiązującej aż do końca 1895 roku.

Weltersheimb r. w. Steinbach r. w.

35.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 12. stycznia 1892,

o zezwoleniu na przyjmowanie do sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze.

Na zasadzie rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872 (Dz. u. p. Nr. 17) c. k.

komisya główna miar i wag pozwoliła przyjmować do sprawdzania i cechowania kurek miarowy do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze.

Pod względem urządzenia i wszelkich własności tego przyrządu miarowego, jakoteż jego sprawdzania, granicy błędów, cechowania i opłat, które za sprawdzanie mają być pobierane, obowiązują przepisy poniżej zamieszczone, przez c. k. komisya główną miar i wag wydane a co się tyczy opłat przez ministerstwo handlu zatwierdzone.

Bacquehem r. w.

Przepisy

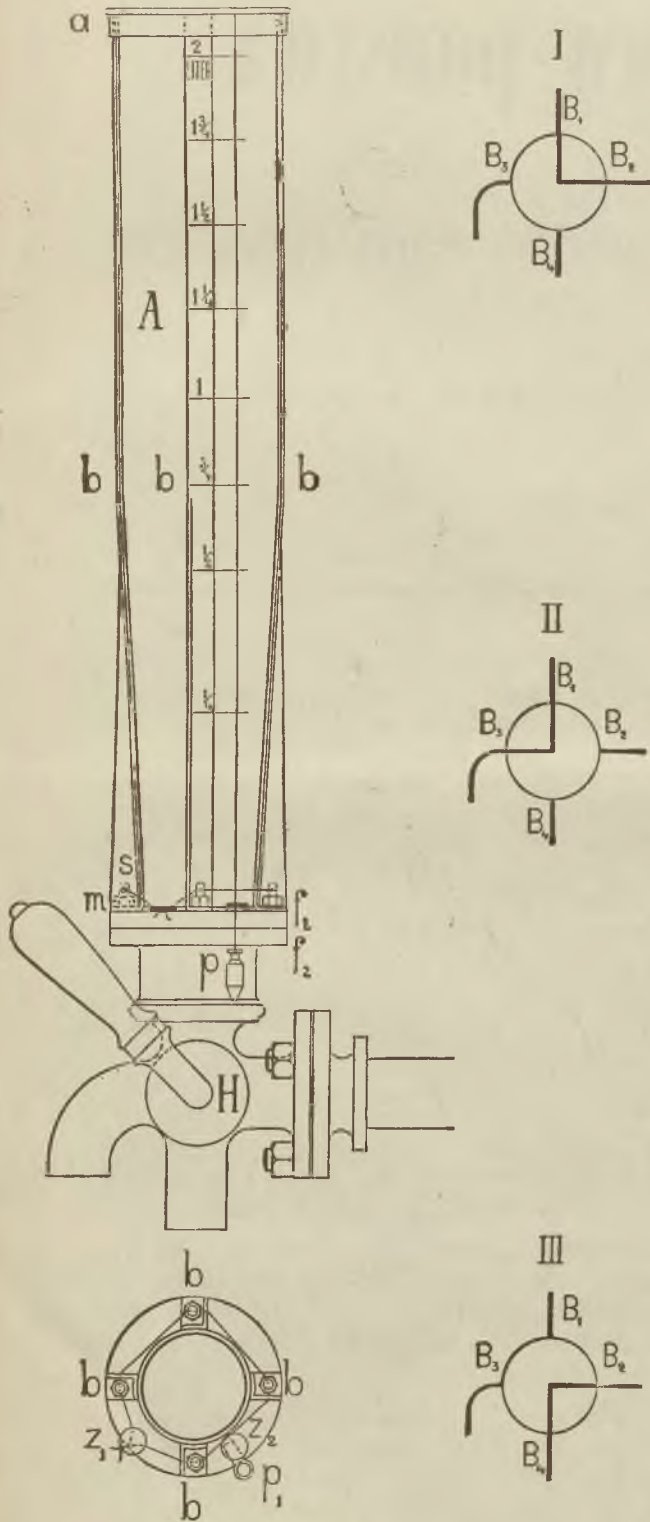
w przedmiocie sprawdzania i cechowania kurka miarowego do piwa konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze.

Kurek miarowy do piwa, konstrukcyi Dra Karola Urbana w Pradze, może być przyjmowany do sprawdzania i cechowania, jeżeli ma konstrukcyą z dołączonym opisem zgodną i czyni zadość warunkom niżej podanym.

I. Konstrukcyja i wszelkie własności.

1. Główną część składową kurka miarowego do piwa stanowi naczynie miarowe szklane *A* (obacz figurę) o przekroju kolistym.

Brzeg górny tego naczynia miarowego obwieziony jest pierścieniem mosiężnym *a*, do któreog przyłutowane są w równych odległościach cztery

paski mosiężne pionowe *b*. Paski te idą na dół po zewnętrznej ścianie naczynia miarowego, do której przylegają, są u dołu pod kątem prostym odgięte i czterema sworzniami gwintowanymi *s* i mutrami *m* stałe i niezmiennie połączone z krezami *f*₁ *f*₂ górnej części ciała kurka.

Końce sworzni gwintowanych *s*, wystające ponad mutry *m*, opatrzone są tak samo jak pasek *b* dziurkami, służącymi do przewleczenia miękkiego druta mosiężnego 1 mm grubości mającego.

Końce druta przytwierdzone są do górnej powierzchni krezu *f*₁ zapomocą kropli cynowej *z* zdanej do wyciśnięcia na niej cechy sprawdzenia. Szruby *s* połączone być muszą z dolną krezą *f*₂ w taki sposób, żeby krezu nie mogły być od siebie odłączone bez naruszenia cechy *z*₁.

Dolna część naczynia szklanego osadzona jest szczelnie w górnej części kurka. Z czterech spadających pasków mosiężnych dwa naprzeciwległe opatrzone są znakami i napisami odpowiednimi mierzonym wielkościami, do których się odnoszą. Przedłużeniem tych znaków są kreski wyryte na ścianie naczynia szklanego miarowego, około 30 mm długie. Ścisłe przyleganie do siebie znaków i kresek jest rękojmią niezmienności przestrzeni miarowej.

2. W ciele kurka znajdują się cztery otwory *B*₁, *B*₂, *B*₃, *B*₄.

*B*₁ komunikuje z naczyniem szklanym miarowym,

*B*₂ z przewodem doprowadzającym piwo,

*B*₃ służy do spuszczenia piwa z naczynia miarowego przy szynkowaniu.

Otworem dolnym *B*₄ można spuścić piwo bezpośrednio, nie wprowadzając go do naczynia miarowego.

Figura obok wyobrażona przedstawia położenia I, II, III stożka kurkowego przy napełnianiu i wypróżnianiu kurka miarowego i przy bezpośrednim spuszczeniu piwa.

Na ciele kurka, w miejscu łatwo w oczy wpadającym, wybito jest napis: „Kurek miarowy do piwa“, nazwisko fabrykanta i liczba bieżąca wyrobu.

3. Do ustawienia pionowo kurka miarowego służy skazówka pendułowa *p*, której zawieszadło (łańcuszek) przechodzi przez otwór w pierścieniu mosiężnym *a* wywiercony i przez pierścień mosiężny *p*₁ do krezu *f*₁ przyłutowany. Połączenie pierścienia mosiężnego *p*₁ z krezą *f*₁ zabezpieczone jest kroplą cynową *z*₂ taką, żeby na niej można wycisnąć cechę sprawdzenia.

Gdy się kurka miarowego używa w obrocie publicznym, zawieszadło pendułowe, wolno spadające, przechodzić powinno przez środek pierścienia *p*₁.

4. Naczynie miarowe podzielone być może albo na ćwierci, albo na dziesiąte części litra, atoli dwojaki podział dziesiąty i ćwiertniowy nie może nigdy być umieszczony na tem samym naczyniu. Podziały mniejsze od $\frac{1}{4}$ l i 0.2 l nie są dozwolone.

Znaki na paskach *b* opatrzone być powinny wyraźnemi, najmniej 12 mm wysokimi cyframi, z dodaniem przy najwyższej wyrazu „litry“ (nad lub pod cyfrą). Ten ostatni znak powinien być oddalony od brzegu naczynia najmniej o 20 mm.

5. Średnica wewnętrzna naczynia miarowego nie powinna w żadnym miejscu wynosić więcej jak 80 mm.

II. Sprawdzanie i granica błędów.

6. Sprawdza się podług przepisu podanego w instrukcyi, a cechować wolno tylko w tym razie, jeżeli ilość płynu, zawarta między znakami dowolnie wybranemi, jest większa lub mniejsza od odpowiedniej właściwej ilości co najwięcej o liczby niżej podane:

Odmierzona ilość płynu	Dozwolona różnica od ilości właściwej
2.0 l	10.0 cm ³
1.0 „	5.0 „
0.5 „	5.0 „
0.3 „	3.0 „
0.2 „	2.0 „
$\frac{1}{4}$ „	2.5 „

Gdy kurek do mierzenia piwa przyniesiony jest do sprawdzenia, część kurka miarowego, rurę dopływową tworzącą, z prawej strony przytwierdzoną, powinna być opatrzona na końcu ostrym gwintem, którego średnica zewnętrzna wynosić ma 29 aż do 30 mm a wysokość kroku 2.3 mm, dla wygodnego połączenia tej części z przyrządem do sprawdzenia służącym.

Jeżeli warunek ten nie jest dopełniony, strona obowiązana jest postarać się, żeby kurek miarowy był z przyrządem do sprawdzenia służącym szczelnie i trwale połączony.

III. Cechowanie.

7. Cechuje się, gdy będzie uznane że kurek miarowy do piwa czyni zadość warunkom w ustępach I i II wzmiankowanym, na kropkach cynowych w opisie powyższym głoskami z_1 i z_2 oznaczonych.

Cecha na kropki cynowej z_1 opatrzona być ma liczbą wyrażającą rok bieżący.

IV. Opłaty za sprawdzenie.

8. Za sprawdzenie liczy się następujące opłaty:
- Taksę podstawową za sprawdzenie i cechowanie całego kurka mierniczego 40 c.
 - od każdej miary na kurku miarowym oznaczonej 10 „
 - za sprawdzenie bez cechowania tylko taksę podstawową. 40 „

V. Dowód sprawdzenia.

9. Dla każdego kurka do mierzenia piwa, uznanego za dokładny, wydane będzie świadectwo sprawdzenia według wzoru przepisanego w dzienniku rozporządzeń dla urzędów miar i wag Nr. 5, str. 30 (Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1875).

VI. Sprawdzanie ponowne.

10. Kurek miarowy do piwa nie podlega obowiązkowo peryodycznemu sprawdzaniu ponownemu; jednakże ustaje ważność pierwszego sprawdzenia, gdy przez używanie szczelność się osłabi, jakoteż w skutek poddania przyrządu reparacyi i gdy cecha zostanie uszkodzona.

Kurki miarowe sprawdzone i ocechowane, u których z biegiem czasu kreski wyrte przestały przylegać do znaków, uważać należy za niewierzytelne urzędownie.

Z kurkami miarowemi sprawdzonemi, gdyby, przyniesione były do ponownego sprawdzenia, postępować należy pod każdym względem jak z nowemi.

Wiedeń, dnia 13. listopada 1891.

C. k. komisya główna miar i wag:

Arzberger r. w.

36.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. lutego 1892,

tyczące się zaprowadzenia w stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu Sądów delegowanych miejsko-powiatowych i wyznaczenia Sądów delegowanym miejsko-powiatowym zakresu działania.

Artykuł I.

W stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu zaprowadza się oprócz istniejących już Sądów delegowanych miejsko-powiatowych, Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Simeringu dla XI. dzielnicy; obejmuje on dotychczasową gminę

miejscewą Simmering, wcielone do obszaru miasta Wiednia, po prawym brzegu wiedeńskiego kanału Dunaju leżące części gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf, tudzież części wcielone Kaiser-Ebersdorfu, Schwechatu i Klederingu.

Artykuł II.

Na miejsce dotychczasowych Sądów powiatowych w Dolnym Meidlingu, Hietzingu, Sechshausie, Fünfhausie, Ottakringu, Hernalsie i Währingu zaprowadzają się następujące Sądy delegowane miejsko-powiatowe:

1. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Meidlingu dla dzielnicy XII, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowe Gaudenzdorf, Górny Meidling, Dolny Meidling, Hetzendorf i część Altmansdorfu do obszaru miasta Wiednia wcieloną.

2. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Hietzingu dla dzielnicy XIII, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowe Hietzing, Penzing, Lainz, Breitensee, Górny St. Veit, Dolny St. Veit, Hacking, Baumgarten, gminy katastralne Schönbrunn, Speising, tudzież wcielone do Wiednia części Mauery, Hütteldorfu i Hadersdorfu z Auhofem.

Nadto przyłącza się do tego Sądu gminy miejscowe Atzgersdorf, Alt-Erlaa, Neu-Erlaa, Inzersdorf am Wienerberge, Kalksburg, Liesing, Mauer.

3. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Rudolfsheimie dla dzielnicy XIV, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowe Rudolfsheim i Sechshaus.

4. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Fünfhaus dla dzielnicy XV, obejmujący dotychczasową gminę miejscową Fünfhaus.

5. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Ottakringu dla dzielnicy XVI, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowe Ottakring i Neulerchenfeld.

6. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Hernals dla dzielnicy XVII, obejmujący dotychczasową gminę miejscową Hernals, tudzież wcielone do miasta Wiednia części Dornbachu i Neuwaldegg.

7. Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Währingu dla dzielnicy XVIII, obejmujący dotychczasowe gminy miejscowe Währing, Neustift am Walde, Pötzleinsdorf, Gersthof, Weinhaus, tudzież wcieloną do miasta Wiednia część Salmansdorfu, mieszczącą w sobie osadę Salmansdorfu; — i dla dzielnicy XIX. z dotychczasowymi gminami miejscowymi Górnym Döblingiem, Dolnym Döblingiem, Górnym Sieveringiem, Dolnym Sieveringiem,

Nussdorffem, Heiligenstadtem, gminą katastralną Josefsdorffem, wcielonymi do miasta Wiednia częściami Grinzingu, Kahlenbergerdorfu, Weidlingu i częścią Salmansdorfu leżącą na północ osady.

Artykuł III.

Przyłączają się dopiero teraz:

1. Do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego I części gmin katastralnych Floridsdorfu i Schwarzlackenau z miastem Wiedniem połączone.

2. Do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II część gminy katastralnej Aspern nad Dunajem na prawym brzegu uregulowanego Dunaju leżącą, z miastem Wiedniem połączoną i części gmin katastralnych: posiadłości łowiectwa krajowego pod Aspern nad Dunajem i państwo Kaiser-Ebersdorf, między terazniejszą granicą powiatu, prawym brzegiem uregulowanego Dunaju i prawym brzegiem wiedeńskiego kanału Dunaju leżące, z miastem Wiedniem połączone.

3. Do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego na Favoriten części Ober-Laa i Unter-Laa z miastem Wiedniem połączone, tudzież Inzersdorf am Wienerberge z wyjątkiem przestrzeni od tej ostatniej gminy do Altmansdorfu oddzielonej.

Artykuł IV.

Przyłączają się:

1. Do Sądu powiatowego w Gross-Enzersdorf części gminy katastralnej posiadłości łowiectwa krajowego pod Aspern nad Dunajem z gminą miejscową Aspern nad Dunajem połączone i części gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf na lewym brzegu Dunaju uregulowanego leżące, z gminą miejscową Gross-Enzersdorf połączone.

2. Do Sądu powiatowego Purkersdorf części Hütteldorfu i Dornbachu z gminą miejscową Hadersdorf połączone.

3. Do Sądu powiatowego w Klosterneuburgu części Neuwaldegg i Salmansdorfu z gminą miejscową Weidlingbach połączone; część Grinzingu z gminą miejscową Weidlingiem połączoną i część Kahlenbergerdorfu połączoną z gminą miejscową Klosterneuburgiem.

Artykuł V.

Odłączają się:

1. Od okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Korneuburgu części gmin katastralnych Floridsdorfu i Schwarzlackenau przyłączone do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego I (art. III. l. 1).

2. Od okręgu Sądu powiatowego w Gross-Enzersdorf część gminy katastralnej Aspern nad Dunajem, przyłączona do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II (art. III, l. 2).

3. Od okręgu Sądu powiatowego w Hietzingu gmina miejscowa Helzendorf (art. II, l. 1); połączona z Wiedniem część Altmannsdorfu (art. II, l. 1) i Inzersdorfu am Wienerberge (art. III, l. 3); część Hütteldorfu połączona z Hadersdorfem (art. IV, l. 2).

4. Od okręgu Sądu powiatowego w Hernalsie część Dornbachu połączona z Hadersdorfem (art. IV, l. 2); część Neuwaldegg połączona z Weidlingbachem (art. IV, l. 3).

5. Od okręgu Sądu powiatowego w Währingu część Salmannsdorfu połączona z Weidlingbachem (art. IV, l. 3); część Grinzingu połączona z Weidlingiem (art. IV, l. 3); część Kahlenbergerdorfu połączona z Klosterneuburgiem (art. IV, l. 3).

6. Od okręgu Sądu powiatowego w Schwechat gmina miejscowa Simmering (art. I), części gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf z gminą miejscową Gross-Enzersdorf połączone (art. IV, l. 1); części gminy katastralnej posiadłości łowiectwa krajowego pod Aspern nad Dunajem, połączone z gminą miejscową Aspern nad Dunajem (art. IV, l. 1); część gminy katastralnej posiadłości łowiectwa krajowego pod Aspern nad Dunajem do miasta Wiednia wcielona a do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II przyłączona (art. III, l. 2); części gminy katastralnej Państwo Kaiser-Ebersdorf przyłączone do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego leopoldstadzkiego II i do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego Simmering-skiego (art. III, l. 2 i art. I); połączone z miastem Wiedniem części Kaiser-Ebersdorfu, Schwechatu, Klederingu (art. I); tudzież Ober-Laa i Unter-Laa (art. III, l. 3).

7. Od okręgu Sądu powiatowego w Purkersdorfie części gminy katastralnej Hadersdorfu z Auhofem do miasta Wiednia przyłączone (art. II, l. 2).

8. Od okręgu Sądu powiatowego w Klosterneuburgu część gminy katastralnej Weidlingu do miasta Wiednia przyłączona (art. II, l. 7).

Artykuł VI.

Na zasadzie upoważnienia, ustawą z dnia 16. lipca 1891 (Dz. u. p. Nr. 141) udzielonego rozporządza się, że Sądy delegowane miejsko-powiatowe w Favoriten, Simmeringu, Meidlingu, Hietzingu, Rudolfsheimie, Fünfhausie, Ottakringu, Hernalsie

i Währingu wykonywać mają władzę sądową według postanowień dotyczących się Sądów powiatowych istniejących poza obrębem siedziby Trybunału.

Utrzymywanie ksiąg gruntowych i sprawowanie sądownictwa rzeczowego w tych obszarach, które w artykułach III, IV i V są wzmiankowane, tudzież w dotychczasowym okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego na Favoriten, należeć będzie tymczasowo do tych Sądów, które aż potąd były do tego właściwymi.

Artykuł VII.

Sąd delegowany miejsko-powiatowy na Landstrasse sprawować ma sądownictwo karne w okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego Simmering-skiego.

Artykuł VIII.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. kwietnia 1892.

Od tego dnia Sądy mają czynności swoje stosownie do rozgraniczenia w rozporządzeniu niniejszem przepisanego, rozpocząć lub zawiesić.

Dzień, od którego czynności urzędowe, w ustępie drugim artykułu VI. wzmiankowane, mają przejść na inny Sąd, będzie osobno wyznaczony.

Artykuł IX.

Majątki depozytowe, sieroce i majątki bezwłasnowolnych, tudzież majątek wspólnej kasy sieroczej zachowywać i manipulacją kasową z niemi załatwiać będą dla Sądów delegowanych miejsko-powiatowych w artykule VI wzmiankowanych c. k. kasy skarbowe i sądowo-depozytowe.

Schönborn r. w.

37.

Ustawa z dnia 9. lutego 1892, o ulgach dla budowli nowych, zawierających mieszkanie dla robotników.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Od podatku czynszowego, polegającego na płatności cesarskim z dnia 23. lutego 1820, jakoteż od podatku, który w myśl §. 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 17) ma być opłacany od

budynków uwolnionych od podatku, uwalnia się w rozciągłości określonej §. 2. ustawy niniejszej budynki mieszkalne, wystawione dla wynajmowania ich wyłącznie robotnikom i dla dostarczenia tymże zdrowych i tanich mieszkań a mianowicie, gdy je stawiają:

- a) gminy, stowarzyszenia humanitarne i zakłady dla robotników;
- b) stowarzyszenia utworzone z robotników dla swoich członków;
- c) pracodawcy dla swoich robotników.

Rzeczony uwolnienie od podatków nabędzie mocy obowiązującej tylko w tych królestwach i krajach, w których wzmiankowanym budowlom nowym przyznane będzie drogą ustawodawstwa krajowego także uwolnienie od wszelkich dodatków krajowych i powiatowych, jakoteż znizenie dodatków gminnych do podatków rządowych w mowie będących, a to na cały okres uwolnienia od podatków rządowych.

§. 2.

Uwolnienie od podatku rozciąga się na lat 24 od chwili skończenia budynku.

§. 3.

Budynki zawierające takie mieszkania, w których podłoga leży pod poziomem ulicy, są wyłączone od tego uwolnienia od podatku.

§. 4.

Przestrzeń mieszkalna pojedynczego mieszkania wynosić powinna, jeżeli takowe zawiera tylko jedną izbę, nie mniej jak 15, a nie więcej jak 30 m², jeżeli zawiera więcej izb, nie mniej jak 40 a nie więcej jak 75m².

Stawiający budynki mogą być od warunków w §§. 3 i 4 przepisanych, całkiem lub po części uwolnieni, jeżeli w inny sposób zostanie zapewnione, że budowle będą odpowiadały celowi i służyły dobru ogólnemu.

§. 5.

Roczne komorne od 1 m² przestrzeni mieszkalnej wynosić może najwięcej:

- a) w Wiedniu 1 zł. 75 c. w. a.;
- b) w miejscach liczących przeszło 10.000 mieszkańców 1 zł. 15 c. w. a.;
- c) we wszystkich innych miejscach 80 c. w. a.

§. 6.

Prawo do ulg, w ustawie niniejszej zapewnionych, gaśnie w takim razie, jeżeli nie miano względu na przepisy §§. 1, 3 lub 4, albo, jeżeli owe budynki w inny sposób jak drogą spadku przeszły na osoby, które, gdyby je były same stawiały, nie miałyby prawa do ulg ustawy niniejszej.

Gdy wymagane komorne przekracza wysokość w §. 5 ustanowioną, puszczający w najem, jeżeli przekroczenia dopuścił się po raz pierwszy, jakoteż w razie pierwszorazowego ponowienia się przekroczenia, zapłacić ma karę pieniężną, równającą się dziesięciokrotnej sumie komornego, przepisany wymiar przewyższającego; gdyby zaś przekroczenie takie popełniono po raz trzeci, gasną prawa do ulg zapewnionych w ustawie niniejszej.

§. 7.

Do ulg ustawy niniejszej mają prawo te budowle, które zostaną skończone, aż do upływu dziesiętego roku od dnia, w którym ustawa zacznie obowiązywać.

§. 8.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 39), tyczącej się uwolnienia od podatków budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych, zatrzymują moc swoją bez zmiany, i przy stosowaniu ustawy niniejszej są również decydującymi.

Wymierzanie kary pieniężnej w §. 6 ustanowionej należy również do Władz podatkowych pierwszej instancji z uwzględnieniem ustawy z dnia 19. marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28).

Rzeczona kara pieniężna wpływa do funduszu ubogich tej gminy, w której leżały budynki mieszkalne od podatku uwolnione.

Przewidziane w §. 4 częściowe uwalnianie od postanowień ustawy niniejszej zastrzega się Ministrowi skarbu.

§. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 9. lutego 1892.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Steinbach r. w.

38.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 10. lutego 1892,**

o zaprowadzeniu urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego w Stokach w Czechach.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 4. kwietnia 1861 zaprowadza się w Stokach w Czechach urząd podatkowy i sądowo-depozytowy dla gmin sądu powiatowego tamże już istniejącego.

Nowy ten urząd rozpocząć ma czynności swoje od dnia 1. marca 1892.

Począwszy od rzonego terminu gminy leżące w okręgu sądu powiatowego stockiego: Altenberg, Kamenna, Blumdorf, Pozowice, Dobrodin z Filipowem, Nibralec, Frydrychów, Wyskitna niemiecka, Hilbersdorf, Hlawków, Dworce, Jeżena, Jirin, Hlawków, Mukenbruny, Nowe dwory niemieckie, Petrowice, Pfaffendorf, Pawów (Stary i Nowy), Plandry, Ranek (Stary i Nowy) z Sipenhofem, Szahotin, Schlappenz, Schrittenz z Rothenkreuzem, Rzychy, Zdirec, Smrzna z Wilhelmsdorfem, Smilow, Hubenow (Stary i Nowy) z Schwammerhofem, Stoki, Walddörfel, Waldow, Biały Kamień, Weznice Dolne oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego polniańskiego i przyłączają do urzędu podatkowego stockiego.

Steinbach r. w.

39.**Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z wspólnym ministerstwem wojny z dnia 13. lutego 1892,**

którem dla obszaru gminy miasta Wiednia zmieniają się niektóre postanowienia przepisów wykonawczych, wydanych rozporządzeniem z dnia 18. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 35) w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 16. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 77), o pokrywaniu zapasu koni potrzebnych dla wojska i obrony krajowej w razie uruchomienia.

Ze zmianą §§. 12. i 29. przepisów wykonawczych do ustawy o dostawie koni czyni się dla obszaru gminy miasta Wiednia taki wyjątek, że w razie uruchomienia stawiać należy przed komisją poborową także konie „niezdatne“ w §. 29, ustęp 7, lit. c) wzmiankowane.

Natomiast czynność urzędową magistratu wiedeńskiego pod względem utrzymywania w ewidencji koni w tych latach, w których klasyfikacja koni wcale się nie odbywa (§. 12), ogranicza się do wypełniania rubryk „4 i 5“ wykazu klasyfikacyjnego.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Welsersheimb r. w.

